

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan slutte mig til og anbefale de 3 af den ærede Ordfører anbefalede Ændringsforslag, som delvis hidrører fra Ministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 2 af *Ordføreren* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 8 af *samme* vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Lønningskommission.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5399.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Zahle): Da dette Lovforslag passerede Statsraadet, eksisterede der her i Rigsdagen kun 4 Partier, og det var altsaa den faktiske Forudsætning, der da forelaa for Lovforslagets Affattelse. Siden da har et af Rigsdagens Partier delt sig i to, og de faktiske Forudsætninger for Lovforslaget er derfor forrykkede. Jeg har imidlertid maattet fremsætte Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det havde passeret Statsraadet, og nogen Ændring i § 2 er da nødvendig paa Grund af de forandrede Forhold. Jeg har desuden faaet det Indtryk, at der i Tjenestemændenes Kredse næres et levende Ønske om, at Kommissionen maa blive noget større. Ganske vist kan man ingenlunde ved at gøre Kommissionen noget større naa i fuldt Omfang at imødekomme Tjenestemændenes Ønske om at blive repræsenteret i denne Kommission, for hvis det skal imødekommes helt, vilde Kommissionen blive en Forsamling meget større end den samlede Rigsdag, men om man under disse Forhold vil forøge Kommissionens Medlemmers Antal — efter min

Mening dog ikke paa nogen Maade med mere end 4 Medlemmer —, saa at man derved kunde forhøje Antallet baade af de regeringsvalgte og af de af Rigsdagen valgte Medlemmer, henstiller jeg til nærmere Overvejelse. Jeg har blot villet gøre opmærksom paa disse noget forandrede faktiske Forudsætninger for Lovforslaget.

Markvorsen: Det Lovforslag, der nu er til Forhandling, kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning, særlig med Hensyn til Punkt a. i § 1. Med Hensyn til Punkt b. er jeg derimod noget i Tvivl. Jeg synes ikke, det er betimeligt for Øjeblikket at fastslaa nye Grundlønninger. Saa vidt jeg har kunnet skønne, har alle Medlemmer ikke alene af Lønningsudvalget, men ogsaa af Folketinget været enige om, at saa snart de for Øjeblikket bestaaende Tilstande, som er fremkaldte ved Krigen i Europa, er overstaaede, og vi atter er kommet ind i normale Forhold, er det paa sin Plads, at Ministeriet fremsætter Forslag til nye Lønninger, og derfor bør saadanne nye Lønningslovforslag forberedes. Men vi er vel ogsaa alle enige om, at den Dyrtid, som er fremkaldt ved Krigen, maa der, indtil normale Forhold atter indtræder, bødes paa ved midlertidige Tillæg til Tjenestemændene. Det at give sig til at forhandle Spørgsmaalet om Grundlønnen i Øjeblikket vilde efter min Mening være, jeg havde nær sagt, hen i det blaa, under alle Omstændigheder til liden Nytte.

Der er ingen af os, der kan have en begrundet Anelse om, hvordan Prisen paa Livsfornødenhederne vil blive, naar vi atter kommer ind i normale Tilstande, og vi er dog alle interesserede i, at vore Tjenestemænds Forhold bliver saa gode som vel muligt, derfor er Rettessoren for hele vort Lovgivningsarbejde: fuld Retfærdighed til alle Sider ogsaa paa dette Omraade. Ved Tjenestemændenes Lønninger bør der tages Hensyn ikke alene til den Uddannelse, som fordres af vedkommende Mand, naar han gaar ind i Stillingen, men ogsaa til det Ansvar og det Arbejde, der paahviler vedkommende, for at der kan blive et nogenlunde ligeligt Forhold imellem Lønningerne. Men jeg ser ikke rettere, end at der ogsaa maa tages Hensyn til en anden Side, nemlig til de Folk, som ikke er statsansatte. Det er givet, at for at de normerede Lønninger kan være nogenlunde retfærdige, bør der tages Hensyn til, hvad de Folk, som ikke er fast lønnede, kan tjene ved deres Arbejde, f. Eks. ved Landbrug, Industri,